

- 3) cały ryczałt, gdy pobyt poza polskim obszarem celnym trwa powyżej 12 godzin do 24 godzin na dobę.
2. Ryczałt w wysokości określonej w ust. 1 pkt 1 przysługuje funkcjonariuszowi celnemu wykonującemu zadania, o których mowa w § 2, podczas jazdy pociągu, jeżeli pobyt poza polskim obszarem celnym trwa powyżej 3 godzin do 8 godzin na dobę.
- § 5. 1. Czas pobytu poza polskim obszarem celnym jest to czas liczony od chwili przystąpienia do wykonywania zadań służbowych po przekroczeniu granicy kraju do zakończenia tych zadań za granicą kraju.
2. W przypadku wielokrotnego przekraczania granicy państwowej w ciągu doby, za podstawę obliczania wysokości ryczałtu przyjmuje się łączny czas pobytu poza polskim obszarem celnym w ciągu doby.
3. Jeżeli czas pobytu poza polskim obszarem celnym trwa nieprzerwanie w dwóch następujących po sobie dniach, pobyt ten traktuje się jako pobyt poza polskim obszarem celnym w ciągu doby.
- § 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. *H. Wasilewska-Trenkner*

219

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA GOSPODARKI

z dnia 10 marca 2000 r.

w sprawie trybu certyfikacji wyrobów.

Na podstawie art. 21 ust. 3 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 776) zarządza się, co następuje:

§ 1. Certyfikacja wyrobów obejmuje:

- 1) certyfikację obowiązkową na znak bezpieczeństwa, której podlegają wyroby określone w przepisach wydanych na podstawie art. 13a i art. 18 ustawy z dnia 3 kwietnia 1993 r. o badaniach i certyfikacji (Dz. U. Nr 55, poz. 250, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, z 1997 r. Nr 104, poz. 661 i Nr 121, poz. 770 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 776) przed wprowadzeniem ich do obrotu,
- 2) certyfikację dobrowolną, której mogą podlegać w szczególności wyroby produkowane zgodnie z wymaganiami norm krajowych oraz norm i dyrektyw organizacji międzynarodowych lub regionalnych; wyroby te mogą być zgłaszane do certyfikacji w celu uzyskania certyfikatu zgodności albo certyfikatu zgodności upoważniającego do oznaczania wyrobu znakiem zgodności.

§ 2. Przepisy rozporządzenia stosuje się do certyfikacji obowiązkowej wyrobów na znak bezpieczeństwa i oznaczania wyrobów tym znakiem oraz certyfikacji dobrowolnej wyrobów na znak bezpieczeństwa.

§ 3. Akredytowana jednostka certyfikująca na podstawie własnego systemu certyfikacji określa tryb certyfikacji dobrowolnej wyrobów, o której mowa w § 1 pkt 2.

§ 4. 1. Certyfikacja wyrobów jest dokonywana na wniosek dostawcy składany w akredytowanej jednostce certyfikującej.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie dostawcy ubiegającego się o wydanie certyfikatu, jego siedzibę i adres,
- 2) numer w rejestrze właściwym dla dostawcy,
- 3) dane identyfikujące wyrób przewidziany do wprowadzenia do obrotu,

- 4) oznaczenie producenta, jego siedzibę i adres,
- 5) zakres certyfikacji,
- 6) wykaz załączników,
- 7) datę i miejsce sporządzenia wniosku,
- 8) podpis dostawcy lub osoby przez niego upoważnionej.

3. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, należy dołączyć:

- 1) dokumenty umożliwiające dokładną identyfikację wyrobu,
- 2) kopię raportu z badań wyrobu,
- 3) inne dokumenty wymagane w odrębnych przepisach lub normach stanowiących podstawę do certyfikacji tych wyrobów.

4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, powinien być dołączony wyrób lub informacja o miejscu jego udostępnienia w celu przeprowadzenia oględzin.

§ 5. 1. Akredytowana jednostka certyfikująca, w terminie 7 dni od dnia otrzymania wniosku, dokonuje oceny wniosku pod względem formalnym. Wniosek spełniający wymogi formalne, o których mowa w § 4 ust. 2 i 3, podlega rejestracji w akredytowanej jednostce certyfikującej z datą jego wpływu.

2. W przypadku gdy wniosek nie spełnia wymogów formalnych, akredytowana jednostka certyfikująca niezwłocznie wzywa dostawcę do uzupełnienia wniosku w terminie nie dłuższym niż 14 dni od dnia otrzymania wezwania. Wniosek taki podlega rejestracji z datą wpływu uzupełnionych dokumentów do akredytowanej jednostki certyfikującej. Nieuzupełnienie wniosku powoduje pozostawienie go bez rozpatrzenia.

3. W terminie 30 dni od dnia zarejestrowania wniosku akredytowana jednostka certyfikująca wydaje lub odmawia wydania certyfikatu na znak bezpieczeństwa, powiadamiając niezwłocznie dostawcę. Odmowa wydania certyfikatu wymaga uzasadnienia.

4. W uzasadnionych przypadkach akredytowana jednostka certyfikująca może przedłużyć termin, o którym mowa w ust. 3, powiadamiając niezwłocznie dostawcę.

§ 6. Certyfikat, o którym mowa w § 5 ust. 3, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie akredytowanej jednostki certyfikującej, jej siedzibę i adres,
- 2) numer certyfikatu,
- 3) oznaczenie dostawcy wprowadzającego wyrób do obrotu, jego siedzibę i adres,
- 4) oznaczenie producenta, jego siedzibę i adres,
- 5) dane identyfikujące wyrób,
- 6) stwierdzenie spełnienia wymagań określonych w normach lub przepisach odrębnych,
- 7) powołanie się na raporty z badań,
- 8) okres ważności certyfikatu,
- 9) stwierdzenie, że wyrób może być oznaczany znakiem bezpieczeństwa,
- 10) datę i miejsce wydania,
- 11) podpis kierownika akredytowanej jednostki certyfikującej.

§ 7. 1. Certyfikat może być cofnięty przez akredytowaną jednostkę certyfikującą w przypadku negatyw-

nych wyników badań kontrolnych wyrobu lub na wniosek dostawcy wyrobu.

2. Cofając certyfikat, akredytowana jednostka certyfikująca określa termin i warunki, po których spełnieniu certyfikat zostanie przywrócony.

§ 8. Certyfikat może być unieważniony w przypadku:

- 1) niespełnienia przez dostawcę warunków, o których mowa w § 7 ust. 2,
- 2) rezygnacji przez dostawcę z certyfikatu,
- 3) gdy wyrób nie spełnia wymagań potwierdzonych certyfikatem.

§ 9. Akredytowana jednostka certyfikująca niezwłocznie powiadamia pisemnie dostawcę o cofnięciu lub unieważnieniu certyfikatu.

§ 10. Do spraw wszczętych, a nie zakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczas obowiązujące.

§ 11. Certyfikaty wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia zachowują ważność przez okres w nich oznaczony.

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Gospodarki: *J. Steinhoff*

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 6 marca 2000 r.

w sprawie organizacji oraz zasad i trybu wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną.

Na podstawie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o Inspekcji Sanitarnej (Dz. U. z 1998 r. Nr 90, poz. 575, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 70, poz. 778 oraz z 2000 r. Nr 12, poz. 136) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa organizację oraz zasady i tryb wykonywania zadań przez Wojskową Inspekcję Sanitarną na terenie obiektów podległych Ministrowi Obrony Narodowej i rejonów zakwaterowania przejściowego jednostek wojskowych oraz w stosunku do żołnierzy w czynnej służbie wojskowej.

§ 2. Wojskowa Inspekcja Sanitarna współdziała z Inspekcją Sanitarną, Wojskową Inspekcją Weterynaryjną, służbą medycyny pracy w jednostkach organizacyjnych podległych lub nadzorowanych przez Ministra Obrony Narodowej i pracownikami służby bezpieczeństwa i higieny pracy.

§ 3. 1. Organami Wojskowej Inspekcji Sanitarnej są:

- 1) Inspektor Sanitarny Wojska Polskiego,
- 2) wojskowi inspektorzy sanitarni.

2. Wojskowymi inspektorami sanitarnymi są:

- 1) szef Wojskowej Inspekcji Sanitarnej Zarządu Służby Zdrowia,
- 2) inspektorzy Wojskowej Inspekcji Sanitarnej Zarządu Służby Zdrowia,
- 3) komendant Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii,
- 4) inspektorzy Wojskowego Instytutu Higieny i Epidemiologii,
- 5) kierownicy wojskowych stacji sanitarno-epidemiologicznych,
- 6) inspektorzy wojskowych stacji sanitarno-epidemiologicznych.

3. Osoby wymienione w ust. 1 i 2 powołuje i odwołuje Minister Obrony Narodowej na wniosek Szefa Zarządu Służby Zdrowia Generalnego Zarządu Logistyki Sztabu Generalnego Wojska Polskiego, zwanego dalej „Szefem Zarządu Służby Zdrowia”.